Το νεφέλωμα του Θρησκευτικού Συγκρητισμού (Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Γεωργόπουλος, Αναπληρωτής Καθηγητής Θεολογικής Σχολής ΑΠΘ)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 19 Ιανουαρίου, 2021

Το σημερινό μας άρθρο θα είναι λίγο διαφορετικό. Θα αναφερθούμε ενδεικτικά σε προτάσεις και θέσεις οπαδών του θρησκευτικού και νεοεποχίτικου συγκρητισμού. Θα χρησιμοποιήσουμε τη δική τους ορολογία και τις δικές τους προτάσεις από διάφορα έντυπα του χώρου. Δεν έχουν σημασία τα ονόματα. Σημασία έχουν οι θέσεις. Χρησιμοποιούμε την φρασεολογία του χώρου για να υπάρχει μία αμεσότητα και ως προς το είδος, το ύφος, τους τρόπους και τους στόχους όσων εκφράζουν, αποδέχονται και προωθούν τον σύγχρονο θρησκευτικό συγκρητισμό. Εξάλλου, στο ιερό Ευαγγέλιο, ο Κύριός μας υπενθυμίζει ότι το δέντρο γνωρίζεται από τον καρπό του (Ματθ.12,33).

Στις θέσεις, λοιπόν, που οι θιασώτες του θρησκευτικού και νεοπεοχίτικου συγκρητισμού εκφράζουν και διατυπώνουν ανήκουν:

1. Ο γραπτός και ο προφορικός λόγος πρέπει να βοηθά τους ανθρώπους **να αγνοήσουν** τις επιμέρους θρησκευτικές διαφορές.

2. Όλοι οι άνθρωποι, πρέπει να συνειδητοποιήσουν, ασχέτως με το σε ποιο χριστιανικό δόγμα και θρησκεία ανήκουν, ότι λατρεύουν **τον ίδιο παγκόσμιο Θεό**

στην πολλαπλότητα των εκδηλώσεών του.

3. Πρέπει να γίνεται σεβαστό ότι όλες οι θρησκευτικές παραδόσεις ή ατραποί προέρχονται από κοινή πηγή και **ισοτίμως και θεμιτώς οδηγούν στον ίδιο στόχο**.

4. Να χαρακτηρίζονται ως επουσιώδεις οι διαφορές μεταξύ των διαφορών θρησκειών.

5. Να καλλιεργείται η βεβαιότητα ότι η πληρότητα της αλήθειας θα επιτευχθεί**μόνο με την σύνθεση** των επιμέρους θρησκευτικών παραδόσεων.

6. Είναι αναγκαία μία μορφή εντατικής εργασίας για τη θρησκευτική σύγκλιση με ταυτόχρονη ενθάρυνση των πιστών των διαφορετικών θρησκευτικών παραδόσεων για την συμμετοχή τους και σε αλλά θρησκευτικά μονοπάτια και πνευματικές κινήσεις για τη διεύρυνση της συνειδητότητάς τους.

7. Να καλλιεργείται η ισότιμη θεώρηση όλων των πνευματικών διδασκάλων της ανθρωπότητας ένας εκ των οποίων είναι, κατ’ αυτούς, και ο Χριστός.

Η προβληματική αυτή υιοθετήθηκε από τους θιασώτες της λεγόμενης «Νέα Εποχής» ή Εποχής του Υδροχόου. Πρόκειται περί ενός παγκόσμιου φαινομένου, **άκρως αντιχριστιανικού ως προς το χαρακτήρα, αποκρυφιστικού ως προς την προέλευση και πολυσύνθετου ως προς τη διάρθρωση**. Η «Νέα Εποχή» διαφημίζει την εποχή τη δική της ακριβώς ως εποχή αρμονικής συμβίωσης των θρησκειών αφ’ ενός και υπέρβασης των προβλημάτων αφ’ ετέρου και στο θρησκευτικό πεδίο, που δημιούργησε η εποχή του Ιχθύος καθώς κυριαρχούσε ο Χριστιανισμός.

Όλες οι θρησκείες αλλά και αυτά τα παραθρησκευτικά μορφώματα, σύμφωνα με τη νεοεποχίτικη αντίληψη, είναι ισότιμοι τρόποι προσέγγισης και δρόμοι εναλλακτικής πρόσβασης προς το Θεό, που βεβαίως **δεν είναι ο Τριαδικός Θεός της εν Χριστώ Ιησού θείας Αποκαλύψεως**.

Για τη «Νέα Εποχή» κάθε αντίληψη περί μοναδικότητας του Ιερού Ευαγγελίου, κάθε θέση που δεν αποδέχεται ως ισόκυρες όλες τις θρησκευτικές δοξασίες, θεωρείται φανατισμός, μισαλλοδοξία, παρωχημένη και διχαστική προσέγγιση.

Αναφέρουν, χαρακτηριστικά, Έλληνες εκπρόσωποι της “Νέας Εποχής” «*κατά την εποχή αυτή της σύγκλισης των πάντων επί Γης, το ζητούμενο από τους ανθρώπους του πνεύματος είναι η απόρριψη κάθε ετικέτας και κάθε θεώρησης μιας θρησκείας ή*

πνευματικής αγωγής ως μοναδικής ή έστω ανώτερης». (Περ. ΖΕΝΟΦΙ, τεύχ. 2, (1991), σ. 52).

Η εκδοχή του θρησκευτικού συγκρητισμού καλλιεργείται σήμερα τεχνηέντως και από πολλά Μ.Μ.Ε., διαδικτυακούς τόπους, κοσμικά περιοδικά, περιοδικά νεοεποχίτικων κινήσεων αλλά και πολλές φορές και από τους λεγόμενους διαμορφωτές γνώμης.

Ύστερα από τέτοιες τοποθετήσεις, αντιλαμβανόμαστε γιατί κάθε λόγος που αναφέρεται στη μοναδικότητα της εν Χριστώ Ιησού θείας Αποκαλύψεως, κάθε τοποθέτηση που αρνείται να σμικρύνει ή να εξισώσει το μυστήριο της Εκκλησίας ως Σώματος του Χριστού, με την οποιαδήποτε θρησκευτική μεταπτωτική δοξασία, χαρακτηρίζεται από τους θιασώτες του θρησκευτικού συγκρητισμού ως φανατισμός, ως μισαλλοδοξία και ως παρωχημένη και διχαστική προσέγγιση.

Μπροστά σ’ αυτού του είδους τις μεθοδεύσεις, υπάρχει για τον Ορθόδοξο χριστιανό μία μόνο απάντηση. Η απόλυτη πιστότητα σε όσα «***Οι Προφήται είδον, οι Απόστολοι εδίδαξαν, η Εκκλησία παρέλαβεν και οι διδάσκαλοι εδογμάτισαν***».

Εξ επόψεως ορθοδόξου αξιολογούμενη όλη αυτή η επιχειρηματολογία μπορεί άνετα να χαρακτηριστεί ως μία ακόμη σύγχρονη έκφραση του «*μυστηρίου της ανομίας*» (Β΄Θεσ.2,7).

(Πηγή: pemptousia.gr*)*